

и нещастіята, които слѣтѣхъ Имперіята при злочестия този Императоръ. И около 9 години послѣ, по-големата ѝ часть са завладѣ отъ Авреліана; но като виждаше, че небыше възможно да я владѣе посрѣдъ толкозь варварскы народы, отъ които бѣше обиколена, той си оттегли войскытѣ, какъто и жителитѣ съ цѣлы челяди. А за обитаванье назначи имъ земи въ Мизія и Дарданія, отъ които и състави особна провинція, която нарече съ сѣщото име *Дакія* или *нова Дакія*.

Тѣзи провинція лѣжеше отсамъ Дунава, относително споредъ Римлянитѣ, а Вописко, писатель римскый, полага я между двѣтъ Мизіи — *горня* и *долня*. А споредъ Сансона, тя ѣ обѣмала една часть отъ днешна България и Сърбія, и за столица имала ѣ *Сардика* или *Сръдецъ*, днешна София. Вижда са, че Готытѣ обладахъ древната Дакія, оставена отъ Авреліана. —

И тѣй отколѣшнытъ Даки са преселихъ на Римскытѣ земи, или са разпрѣснхъ между съседнытъ варварскы племена, съ които по време тѣ образувахъ единъ и самъ народъ. Съ тѣхъ напослѣдкъ са размѣсихъ и Българытѣ които постепенно, въ разстояніе на два вѣка (474—679), оставихъ старытъ си жилища покрай Волга и дойдохъ та напльнихъ тѣзи мѣста; послѣдната и главна българска чета са водѣше отъ Аспаруха, третій Кубратовъ сынъ, който положи основаніе на славено-българското царство въ Мизія, какъто ще видимъ сетнѣ въ Исторіята. — Тукъ трѣба да забѣлжимъ, че народътъ, извѣстенъ сега подъ името *Влохи* или *Власы*, ѣ смѣсница отъ тоземцытѣ, отъ древнытъ Даки, какъто и отъ Тракійцы, остаткы отъ римскы-